

Drie levende ereleden telt de club: Nico van Harten, Wiebe de Vries en Jan Polders. Stuk voor stuk al langer dan 60 jaar lid van UCS/UCS De Rode Loper. Nico kennen we natuurlijk allemaal, maar hoe vergaat het Wiebe en Jan? En de jongere leden zullen zich afvagen: wie zijn Wiebe en Jan?

Kees Volkers

Met ere lid : Jan Polders

Jan Polders in Wijk bij Duurstede 2011

Als we in Wijk bij Duurstede de speelzaal inlopen voor het Kromme Rijntoernooi, heeft Jan ons al snel in de gaten: UCS-ers! Want aan de term Rode Loper heeft hij nooit zo kunnen wennen. Hij begroet ons enthousiast. Hij ziet er patent uit met zijn 78 jaren. En hij kan nog steeds schaken. In de groep die onze Arjan wint met 5,5 punt, wordt hij met 4,5 keurig derde, ruim voor onze Henk, die op 2 blijft steken. Jan wint een tientje, maar heeft vooral een leuke schaakdag gehad.

Jan Aloysius Marie Polders werd in 1933 geboren in Wittevroutwen, als zoon van een katholieke vader en een protestante moeder. Hij speelde daar onder meer met buurtvriendje Bert Kieboom, het schaakbord ging toen al vaak mee.

Zijn vader heeft hij nooit gekend, die viel een half jaar voor de geboorte van Jan van een dak. Het leven was niet gemakkelijk voor een moeder alleen met drie kinderen, maar het gebroken gezin overleefde de oorlogsjaren. Jan wilde graag schaken. Omdat moeder zich weer had ingeschreven bij de Protestante kerk kwam hij in 1948 bij de Utrechtse Christelijke Schaakvereniging terecht. Het lidmaatschap werd echter onderbroken toen Jan uit pure noodzaak bij een oom in Den Haag werd ondergebracht, waar hij het lyceum bezocht.

Jan kon goed leren, maar kwam in Den Haag onder een tram terecht, waarna hij drie maanden in het Bronovo-ziekenhuis heeft gelegen. Eenmaal terug in Utrecht meldde de inmiddels achttienjarige Jan zich in 1951 weer aan bij UCS, precies 60 jaar geleden.

'Ik kwam toen gelijk met Wiebe de Vries op de club', vertelt Jan. 'Een hele goeie schaker, met een eigen,

heel secure stijl. Hij is dertien keer kampioen geweest van UCS. Ik kan me nog wel herinneren, dat het een hele schrale tijd was, die jaren vijftig. Er was niks. We konden ook geen schaakklokken krijgen.

Uiteindelijk hebben we er in Arnhem bij een winkeltje een stel op de kop getikt, van die kleine witte plastic-klokjes, ze kwamen geloof ik uit Rusland.'

Jan, die accountant was, begon zich al snel te bemoeien met de administratie van de schaakclub. 'Op gegeven moment heb ik het penningmeesterschap overgenomen van Van der Haar, die deed dat altijd een beetje op losse velletjes en zo. Dat vond ik leuk om te doen, zorgen dat de boel een beetje op orde was. Het was ook mijn vak. Ik ben zo'n twintig jaar penningmeester geweest, en ook jarenlang penningmeester geweest van Denksportcentrum de Remise, dat toen in de Kanaalstraat werd opgericht. Daarnaast ben ik ook wedstrijdleader interne geweest.'

Schaken is altijd een belangrijk deel geweest van zijn leven. Jan Polders heeft het zelfs geschopt tot clubkampioen, als opvolger van Wiebe de Vries. Dat was in 1977. Het jaar daarna zou ene Jantje Prins zijn eerste kampioenschap opeisen. 'Ja, dat was mijn glorieitijd, toen kon ik nog schaken', lacht Jan.

'We hebben toen zelfs een jaar in de Promotieklasse gespeeld, zat ik aan het eerste bord.'

Dat was ook de tijd dat Jan simultaanseances organiseerde, die altijd veel Utrechtse schaakliefhebbers trokken. 'Ik werkte als accountant voor Hartford, een Amerikaans bedrijf dat gelieerd was aan de Zwolsche Algemeene. Die zaten in die kantoortoren aan het Oudenoord. Ik kreeg daar carte blanche. Het bedrijf stelde de zaal ter beschikking en betaalde de onkosten. Via de schaakbond, waar ik Jo Drijver goed kende, regelde ik de contacten met de simultaangevers.'

De beste Nederlandse schakers werden geregeld, en af en toe ook een grootmeester uit het buitenland, zoals de IJslander Olafson, die op toernee was voor zijn FIDE-presidentschap. 'Jan Timman was een grote topper. Die vroeg toen wel veel geld, 500 gulden meen ik. En die wilde ook nog terug naar Amsterdam gereden worden. Die heb ik toen midden in de nacht nog afgezet op het Leidseplein.'

In de jaren 1980 kwam het schaken meer op de achtergrond. 'Ik kreeg het steeds drukker met mijn werk. Ik had een reizend beroep, was veel in het buitenland. Ik heb de omschakeling

van UCS naar UCS De Rode Loper in 1984 ook niet meer als bestuurslid meegemaakt. Dat was een hele discussie toen, over die christelijke identiteit. Die was verankerd in de statuten. Ik was er ook tegen als dat zou verdwijnen. Uiteindelijk is toen gekozen om De Rode Loper er aan toe te voegen. De verjonging die toen op gang kwam, was natuurlijk wel heel goed. Als je de club nu ziet, hoeveel activiteiten er zijn. Ook het schaakniveau is sterk omhooggegaan sinds mijn tijd.'

In 1988 ging het mis met Jan. 'Ik was druk met mijn werk; zat als bestuurslid van de Remise toen ook met de overgang naar het nieuwe denksportcentrum aan de Willem Dreeslaan. En mijn zoon Erik en ik hadden net die midgetgolfbaan in Bilthoven overgenomen (*zie de advertentie in ons clubblad, KV*). Ik werd toen zwaar overspannen. Van de een op de andere dag kwam ik in het ziekenhuis terecht en heb ik alles moeten opgeven. Daar ben ik maar heel langzaam van hersteld.

Toch ben ik het schaken altijd wel een beetje blijven volgen. Het is goed om iets te blijven doen.'

In 1995 verhuisde Jan naar het lommerrijke Leersum. De contacten met De Rode Loper werden door dit alles logischerwijze steeds schaarser.

In 2001 werd Jan vanwege zijn verdiensten voor de club tot erelid verheven. Hij was toen 50 jaar onafgebroken lid (en dus 52 jaar in totaal). Inmiddels is dat dus alweer 62 jaar. Jan is nu 78 en ziet er vitaal uit. Zo voelt hij zich ook. Al is hij een beetje doof en heeft hij soms wat last van zijn suikerspiegel.

Twee jaar geleden heeft hij een hartoperatie ondergaan. 'Het was een risicovolle operatie, maar sindsdien heb ik weer veel energie'. Jan schaakt tegenwoordig weer actief. 'Een kleine club in Rhenen. Daar

speel ik zelfs in het eerste team, vorig jaar zijn we kampioen geworden. Nu spelen we in de tweede klasse van de OSBO. Utrecht is te ver weg voor me vanuit Leersum, daar rijd ik 's nachts niet meer naar toe.

Maar ik lees altijd trouw het clubblad, dat krijg ik meestal netjes opgestuurd. Nico van Harten zie ik nog wel eens in het zwembad in Driebergen. En ik vind het erg leuk om op zo'n toernooitje als in Wijk bij Duurstede UCS-ers te ontmoeten.'

Jan tegen de IJslandse grootmeester Fridrik Olafsson, ergens in de jaren '70. Jan won de partij!

Midgetgolf Bilthoven

Julianalaan 282

030-228 1154

0343-457784

www.midgetgolfbilthoven.nl

Van april tot oktober van 10 - 22 uur. In oktober de
weekenden geopend van 11 - 18 uur volgens afspraak.